

Ruhun ömrü neden uzundur?

Salih Sütçüoğlu: Lem'alar'da geçen şu cümleyi açar mısınız: "Mü'min olan bir insanın dünyanın kuruluşundan sonuna kadar uzanan manevî bir ömrü vardır. Ve insanın bu manevî ömrü, ezelden ebede uzanan bir hayatın nurundan medet ve yardım alır." 1

RUHUN ÖMRÜ

Dünyada zamana ve mekâna kayıtlı olarak yaşayan insan, zaman ve mekân üstü konumda bir ruha sahiptir. Dünyada bedende hapsolmuştur. Ancak imanını tahkikî derecelerde inkişaf ettire ettire kâinatı yutan ve geçmiş-gelecek bütün zamanları kuşatan, bütün zamanlara hakim olan inbisatlar, inkişaf, açılımlar yaşayabilir. Böylece ebedî yaşamaya da liyakat kazanır.

Ruh ilk yaratıldığında, "ebedler tarafında ve zerreler âleminde"2 iken bile kabil-i hitaptır. Cenab-ı Hak ona "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" diye hitap etmiştir. Ruh bu İlahî hitaba, "Belâ şehidnâ!" (Elbette Rabbimizsin! Biz buna şahitleriz.) diye cevap vermiştir.3 İmanını inkişaf ettiren insan ruhunun ömrü bezm-i elestten, yani bu şehadet gününden başlıyor. Yol boyunca bütün peygamberleri müşahade ettikçe imanı artıyor.

İnsan ruhu mazide gerçekleşmiş hemen her vakıyı akıyla merak ediyor ve öğreniyor, düşüncesiyle değerlendiriyor, hayaliyle resimlendiriyor, eğer keşif sahibiyse müşahadesiyle şahit oluyor. Keza istikbalde olacak hadiselerden mesela mahşer meydanına, sırat köprüsüne, cehenneme ve cennete her mü'minin ruhu, kalbiyle iman edip basiretiyle ve hayaliyle söz konusu ahiret âlemlerini görüyor.

RUHUN HAYAT DAİRESİ

Bediüzzaman Hazretleri zamanın ve mekânın eşya üzerindeki tesirlerinin çok muhtelif olduğunu vurguluyor ve örnekler veriyor:

"Nasıl ki saatin saniyelerini sayan dairesi, dakikayı ve saati ve günleri sayan daireleri zahiren birbirine benzer, fakat süratte birbirine muhaliftir. Öyle de, insandaki cisim,

nefis, kalb, ruh daireleri öyle mütefavittir.”4

Mesela diyor Bediüzzaman, cismin bekası, hayatı ve vücudu bulunduğu andır. Cisme göre mazi ve müstakbel yok hükmündedir. Oysa kalbin vücut ve hayat dairesi maziden müstakbele uzandığını; ruhun vücut ve hayat dairesi ise binlerce sene öncesinden binlerce sene sonrasına kadar geniş olduğunu ifade ediyor.5

RUHUN HAYATI NASIL GENİŞLİYOR?

Ruhun ve kalbin hayatı dört basamaklı bir yol ile genişliyor, kabuğunu kırıp ebediyet kazanıyor:

1- Marifet-i İlahiye. Allah'ı esmasıyla, sıfatıyla, şununla ve kemal-i zatıyla bilmek ve bilme yolunda çabasını devamlı eylemek. Çünkü Allah'ı bilmenin sonu yoktur. Ancak kişinin istidadının bir yüklenme haddi, bir kapasitesi vardır. Kişi, istidadı kaldırdığı nispette ölünceye kadar Allah'ı bilme yolculuğunu sürdürmelidir.

2- Muhabbet-i Rabbaniye. Kul Allah'ı bildikçe O'na muhabbeti artacaktır. Yaptığını Allah için yapacak, sevdiğini Allah için sevecek ve yaşadığı her anı Allah için yaşayacaktır. Kalbine Allah için olmayan sevgileri koymayacaktır.

3- Ubudiyet-i Sübhâniye. Kul sonsuz muhabbet duyduğu Cenab-ı Allah'a ibadette kusur etmeyecek, Allah'ın emirlerine ve yasaklarına karşı çok duyarlı olacaktır. Her işi sadece Allah için yapacaktır. Böylece kul Allah'ın işittiği kulağı, gördüğü gözü, tuttuğu eli, yürüdüğü ayağı, düşündüğü kalbi ve konuştuğu dili olacaktır. Böyle bir kul Allah'tan bir şey isteyince Allah vereceğini vadediyor.6

4- Marziyât-ı Rahmâniye. Kul öyle bir mertebeye yükselir ki, her haliyle Allah'ın rızasındadır. Kulluğuyla da, kusuruyla da, gülmesiyle de, ağlamasıyla da Allah'ı razı eder. Öyle ki, “Ey mutmain olan nefis! Sen O'ndan razı, O senden razı olarak Rabbine dön. İyi kullarımın arasına gir. Cennetime gir!”7 Hitabına mazhar olur.

Bu basamaklardan geçip Allah'a hakiki kul olma yolunda yürüyen bir ruhun, dünyanın kuruluşundan sonuna kadar manen uzun bir ömrü vardır. Çünkü imanı vardır. Dünyada görmese de, yarın Cennette dünyanın yaşadığı tüm hayat hallerini yüz bin boyutlu bir sinema perdesinde8 inşallah görecektir.

Dipnotlar:

1 -Lem'alar, s. 489

2- Sözler, s. 135

3- Araf Suresi: 172

4 -Lem'alar, s. 31

5-Lem'alar, s. 31; Sözlür, s. 241

6 -Buhari, Rikak, 38

7- Fecir Suresi: 27-30

8- Şualar, s. 1.